

Indrukwekkend

14 december 2021

Door P.M. (Piet) Murre

Onlangs bezocht ik een onbekostigde christelijke school in Frankrijk. Hemelsbreed niet zo heel ver bij ons vandaan. Financieel een wereld van verschil. Een gemeenschap, dat is in elk geval duidelijk.

De school krijgt geen geld van de overheid. Ouders betalen per kind €250 per maand. De leerkrachten verdienen de helft van wat ze op een 'gewone' school zouden krijgen. Ouders doen ook zeer geregeld vrijwilligerswerk van allerlei aard. En er zijn gezinnen die van elders in Frankrijk verhuizen om toch maar hun kinderen christelijk onderwijs te kunnen laten volgen. Dat is alleen al genoeg om eens over te mijmeren. We zijn hier in Nederland nog steeds enorm bevoorrecht.

Op de school, établissement Daniel in Guebwiller in de Vogezen, zitten zo'n 200 leerlingen, van groep 1 tot en met ongeveer VWO5; de 'terminale'. De meeste leerlingen worden gebracht door hun moeder, soms met een uur reisafstand enkele reis. De kwaliteit van het onderwijs dat we gezien hebben, doet niet onder voor wat in Nederland voorkomt. Dat is best knap, met deels onbevoegde leerkrachten. Tegelijk valt er (net als bij ons) ook nog wel wat pedagogische, didactische en organisatorische winst te behalen. Maar wat vooral opvalt, is de gemeenschap die men vormt, ondanks dat de leerlingen, ouders en leerkrachten uit een divers gezelschap aan kerken en gemeenten komen. Elke dag start met een kort gezamenlijk gebedsmoment om 8 uur (08.00 uur). Toen een vergadering pas iets later kon beginnen (namelijk om 5 uur 's middags) kwamen de leerkrachten toch alvast bij elkaar om de behoeften en de situatie van de school voor te leggen aan de Heere. Daarna gingen ze nog verder met de vergadering, een stukje professionalisering, tot kwart over zes (18.15 uur).

Het paradijs zal ook in Guebwiller niet liggen. De spiegel is echter verootmoedigend genoeg.